

יוסף אלמנצי

(פרובה תקס"א - טריאסטי תר"ך)

א

אצעד ארץ

אצעד ארץ לחקר את דרכי נבר
לתור, לבור, אם על חלקו-שמש;
אביט אראה איש איש משוב בורם,
כי על גוו לא על נפשו שם שבר.

זה ירדף הפבוד, זה ירא שבר; 5

זה עשר יתאנה, זה הוד יפס;

זה בשבע ירעב, זה מר צורם;

טוב מותי מטי, טוב לי הקבר.

זה בשלנה יקוץ, זה נס מהרב;

זה מזקנה יקאב, זה סת מפרץ; 10

זה בבקר יאמר, מי ימן ערב יאמר;

כי איש ואיש אשאל, ציני נשאתי

לדעת, אם אשר חלקם בקרץ;

הנה אחד מאלף לא מצאתי.

א

על השיר רשם המשורר: "מי זה האיש שמח בחלקו?"

4 שבר, תקווה.

6 יפח, ידבר על ההוד שאין לו, ע"פ חכוק ב, ב.

ב

איש שעיר

איש שעיר ומקבל שאל ממני:
איה נא צד מנרש לפרש פסלים
ולהתפלל לפני רוכב שמים,
כי במקום הזה כגור הנני? —

5 נאומר לו: מציר הזאת אינני.
כי באתי במלון רק מיומים;
בתחנתי לבי לירושלים,
כי לא נביא, לא בן-נביא עודני.

10 אך מי אתה? — חכם ומקבל אני —
אם הקבלה אור תפיץ עליך
איך ממני תשאל: איה תרוח?

נתסעם רוחי עוד לא ענני;
נאומר לו: רוח נא, שוב למקומך,
שתי רודף קדים, או רוצה רוס?

ב

בראש השיר רשם המשורר: „אין עוד בינה במקובלים, אבדה
עצה מביניהם, נסרחה חכמתם“.

76 בתחנתי, אני פונה את לבי לירושלים ולא את גופי,
כי כאדם זר במקום זה אינני יודע איזה צד הוא מזרתי.

9 חכם ומקובל, זו היא תשובת המקובל.

13 שוב למקומך, כי שם תדע לפנות לצד מזרתי.

ג

אשה יפה-פיה

----- V ----- V -----

אשה יפה-פיה ומום בה אין
על כל גוייתה, ורק בנפש
סקלות והוללות. סחי ורפש -
תדמה לבית משתה באסם זין.

היא סהרוג נקי באחיו קין. 9
הנה כחץ שתאום; אבד חפש,
הנה כמצבה בבתי נפש.
און בדי ריק לה, ושוא לה זין.

שקר לנשים סו והכל יפי.
אם אין קר להו, ואף כל דפי: 10
אל טל ואל קטר, וכק קול רעם.

מה-טוב משל מושל ירושלים:
על אף חזיר גזם ונהב פרנזים
אשה יפת מראה וסבת טעם.

ג

בראש השיר רשום: „על אשה יפה וסרת טעם“.

5 כאחיו קין, כשם שקין הרג את אחיו, את הבל.

6 חמש (תהלים סד, ז), מה שמחפשים, את החן.

7 בבתי נפש, בבתי קברות.

9 שקר לנשים, ע"פ משלי לא, ל.

12 מושל ירושלים, שלמה, משלי יא, כב.